

sv. ARGUS,
INT. BYRÅ FÖR TIDNINGSURKLIPP
STOCKHOLM, VII.

Allm. Tel. 123 23.

Affonbrudet.

22/2

908.

Pressen och brottmålsreferaten.

Pedagogiska sällskapet i Stockholm styrelse har till den svenska pressen riktat en varm vädjan, i hvilken äfven Svenska läkaresällskapets sektion för neuroplogi och psykiatri jämte ett stort antal framstående representanter för den högre och lägre undervisningen, vetenskapen, kyrkan, fattig- och fångvården m. m. instämt, hvilken vädjan går ut på att man i pressen skulle så mycket som möjligt undvika utförliga redogörelser för brott och detaljerade brottmålsreferat, hvilka äro ägnade att väcka till lif brottsliga anlag och verka för råande.

Det är öfvermått ett drygt ansvar, som en tidning påtager sig, då den, såsom ej sällan händer, på sensationslystnadens altare offerar långa, detaljerade redogörelser för brotts begående och därpå följande rannsaking. Som skäl för ett sådant tillvägagående hör man ofta uppgifvas den journalistiska snabbheten och objektiviteten, men dessa skäl torde betyda bra litet inför den skada, som genom dylika skildringar kan tillfogas obefästa sinnen, inom hvilka möjligen t. o. m. sådana anlag för brottslighet finnas, att de endast behöfva väckas t. e. genom en i liffulla färger gjord brottmålskildring.

Men dess bättre torde man kunna antaga, att det nu af Pedagogiska sällskapet och så många andra representativa män i framstående ställning gjorda påpekandet skall föra det goda med sig, att äfven sådana tidningar, som vanligen synda i nämnda hänseende, skola väckas till besinning. Och antagligt är, att skrivelsen från Pedagogiska sällskapets styrelse äfven göres till föremål för Publicistklubbens öfverläggning, hvarigenom man kan få fram ett nytt tidningsmännens eget uttalande i frågan — flera gånger förut ha pressmännen själfva uttalat sig mot sensationella brottmålsreferat —, hvilket kunde tjäna som en praktisk regel vid det fria ordets handhafvande i detta stycke.